

гдѣто направи молебнo пѣніе, и съ плачь исповѣдуваше свое то сѣгрѣшеніе.

17.

Избавленіе Петрово.

Единъ Греческій военачалникъ Петръ като ся біеше съ Срацини тѣ, уловиха го живъ, и го затвориха въ тъмницѣ тѣ на Самарійскы-атъ градъ, вързанъ съ синджиръ. Той и други пѣтъ былъ затваранъ отъ невѣрны тѣ, но като излъгалъ св: Николая, че ще иде въ Римъ да ся покалугери, той го избавилъ. Сега като мыслеше своето сѣгрѣшеніе, молешесе и думаше: святой Николае! ако мя избавишь и сега, нещѣ да тя слѣжа, но ще идѣ въ Римъ и тамо ще стана калугеръ. И като ся моли цѣлѣ седмицѣ съ постъ и плачь, явимуся св: Николай, и рече: хапни мало хлѣбъ и молися на святаго Симеона Богопріимца, и той ще испълни твое то желаніе. Тога Петръ ся предаде на молитва и выкаше св: Симеона на помощъ. Послѣ св: Николай пакъ му ся яви со св: Симеона, и му рекоха: небойся Петре, Богъ ще тя избави, но ты да испълнешь обѣщаніе то си. И като опрѣ св: Симеонъ тоягѣ тѣ си до синджиръ-тъ и падна долу, изведе Петра отъ тъмницѣ тѣ, кому то св: Николай рече: иди Петре въ Римъ при Патріархъ-тъ, и какво то ти каже да го направишь. И като го управиха въ пѣтъ-атъ му, станаха невидимы. Тога св: Николай ся яви на Патріархъ-тъ, каза му сичко то за Петра и му